

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο. 653—746

Κυννηγμένοι ἐρρίχθησαν ἔς τὰ ὑστερινὰ καράβια
 'ποῦ εἶχαν πρῶτ' ἀνεβασθῆ ἔς τὴν ἄκρην τῆς θαλάσσης·
 655 ἀνάγκη τοὺς ἐβίασε τὸ ἐμπροσθινὰ ν' ἀφήσουν·
 κ' ὅλοι ἐνωμένοι ἐστάθησαν εἰς ταῖς σκηναῖς πλῆθιον,
 δὲν ἐσκορπίσαν ἔς τὸν στρατὸν ἀπ' ἐντροπὴν καὶ φόβον,
 καὶ μὲ ἀκατάπαυτην βοήν ἀντιπαρακινούντο,
 καὶ μάλιστα τῶν Ἀχαιῶν τὸ στήριγμα, ὁ Νηλεΐδης,
 660 ἔς τ' ὄνομα τῶν γονέων τοὺς παρακαλοῦσεν ὅλους·
 "Ἄνδρες δειχθῆτε κ' ἐντροπὴν μέγα αἰσθανθῆτε, ὦ φίλοι,
 ὁ ἄλλος κόσμος τί θὰ εἰπῆ· κ' ἄς θυμηθῆ καθένας
 τὰ τέκνα, τὴν γυναῖκα του, τὸ κτῆμα, τοὺς γονεῖς του,
 εἴτ' εἶναι ἀκόμη ἔς τὴν ζωὴν εἴτ' εἶναι πεθαμένοι·
 665 γι' αὐτοὺς, ὅπου δὲν εἶν' ἐδῶ, κλιτὸς σᾶς ἐξορκίζω,
 ἀνδράγαθα σταθῆτε αὐτοῦ, μὴ στρέψετε τὰ νῶτα.
 Εἶπε καὶ ἔς ὅλους ἀναψῆ τὸ θάρρος τῆς ἀνδρείας·
 τότε ἔδωξε ἀπ' τὰ μάτια τοὺς ἡ Ἀθηνᾶ τὴν θείαν
 κατάχνια 'ποῦ τοὺς θάμπονε, κ' ἔγεινε φῶς ἔς τὰ πλοῖα,
 670 ἔγεινε φῶς ἔς τὸν πόλεμον, 'ποῦ ὅλους θερίζει ὁμοίως,
 κ' ἐνόησαν τὸν Ἔκτορα καὶ τοὺς συντρόφους εἶδαν,
 καὶ αὐτοὺς 'ποῦ ὀπίσω εἶχαν θυρῆ καὶ δὲν ἐπολεμοῦσαν,
 καὶ αὐτοὺς 'ποῦ ἐκεῖ ἐμάχονταν τὴν μάχην πρὸς τὰ πλοῖα.
 Τοῦ Αἴαντος δὲν ἔσπευξε τότε ἡ ψυχὴ ἡ μεγάλη
 675 κεῖ μὲ τοὺς ἄλλους Ἀχαιοὺς μακρὰν καὶ αὐτὸς νὰ μείνῃ,
 ἀλλ' ἀπὸ 'να κατὰστρομα ἔς τὸ ἄλλο διασκελῶντας
 ἔσειε θαλασσόμαχο καμάκι ἔς τὴν παλάμην,
 μεγάλο, καρφοκόλλητο, εἰκοσιδύο πῆχαις·
 καὶ ὡσάν ἀπ' ἄλογα πολλὰ θαυμάσιος ἵπποδρόμος
 680 τέσσερα σμίγει διαλεκτὰ καὶ ἀπὸ τὴν πεδιάδα
 τὰ ξεκινᾷ σὺν ἀστραπῇ μέγα εἰς μεγάλην χώραν
 ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ κοινῶ· τὸν βλέπουν καὶ θαυμάζουν
 πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν 'ποῦ ἀσκόνταφτ' ἀπὸ ἕνα
 ἔς ἄλλο πουλάρι ἀκροσπιδᾷ καὶ αὐτὰ πετοῦν ἄερας,
 685 ὁμοίως μακροδιασκελᾷ ἔς ἕνα καράβι ἀπ' ἄλλο
 ὁ Αἴας σέροντας κραυγὴν 'ποῦ φθάνει ὡς τὸν αἰθέρα,
 καὶ μὲ φωνὴν τρομακτικὴν φωνάζει τῶν Ἀργείων
 νὰ σώσουν τὰ καράβια τοὺς καὶ ταῖς σκηναῖς· ἀλλ' οὔτε
 ὁ Ἔκτωρ πλέον ἔμενε ἔς ταῖς φάλαγγαις τῶν Τρώων,
 690 ἀλλ', ὡς ἀετὸς ἀκράττος 'ποῦ χύνει' ὅπου βόσκουν
 πουλάα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔς τοῦ ποταμοῦ τὴν ἄκρην,
 γερῶν πλῆθος ἢ κύνων ἢ κύνων μακρολαίμων,
 ἴσια ἔς ἕνα μαυρόπλωρον καράβι ἐχύθη ὁμοίως·
 ὁ Ἔκτωρ τότε, κ' ὀπίσθεν τὸν ἐσπρωχνε μὲ χεῖρα
 695 θεόρατην ὁ Βροντητῆς κ' ὅλα μαζὴ τὰ πλῆθη.
 Καὶ πάλιν ἔγεινε σκληρὴ πρὸς τὰ καράβια μάχη·
 θά ἄγεγες πῶς ἀκούραστοι καὶ ἀδάμαστοι ἀπαντιόνταν
 πρῶτη φορὰ ἔς τὸν πόλεμον, τὸς ἦταν ἡ ὀρμὴ τοὺς·

κ' ἰδοὶ ποιοὺς εἶχαν στοχασμοὺς αὐτοὶ 'ποῦ ἐπολεμοῦσαν·
 700 οἱ Ἀχαιοὶ πῶς ἔφθασε τοῦ ὀλέθρου ἡ μαῦρ' ἡμέρα,
 οἱ Τρῶες μὲς τὰ στήθη τοὺς θαρροῦσαν πῶς τὰ πλοῖα
 θὰ κάψουν καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς αὐτοῦ θὰ σφάξουν ὅλους·
 κ' ἐκεῖ, 'ποῦ τοῦτ' οἱ στοχασμοὶ τοὺς ἀνάφταν ἔς τὴν μάχην,
 ἀπὸ τὴν πρῦμνην ἐπιασεν ὁ Ἔκτωρ τὸ καράβι,
 705 ὅπου τὸν Πρωτεσίλαον ἀνέβασε ἔς τὴν Τροίαν
 ἀλλὰ δὲν τὸν ξανάφερε ἔς τὴν ποθητὴν πατρίδα·
 γι' αὐτὸ τὸ πλοῖον Ἀχαιοὶ καὶ Τρῶες ἐσφάζονταν
 στήθη πρὸς στήθη, οὔδ' ἐκαὶ κανεὶς μακρόθεν τόξου βέλος
 νὰ τὸν κτυπήσῃ ἀνάμενεν ἢ λογχοφόρο ἀκόντι,
 710 ἀλλ' ἔστεκαν ἀκλόνητοι, μὲ μίαν γνώμην ὅλοι,
 καὶ ἀπὸ σιμὰ μὲ ἀκονητὰ πελέκιο καὶ μ' ἀξίνας,
 μὲ μακρὰ ξίφη ἐμάχονταν, μὲ δίστομα κοντάρια,
 καὶ ἀπὸ τοὺς ὤμους ἐπεφταν καὶ ἀπὸ κομμένα χεῖρα
 ὠραίας μάχαιρας πολλαῖς, μαυροδέταις, ἔς τὸ χῶμα,
 715 ὡς πολεμοῦσαν, κ' ἔρρεε ἔς τὴν μαῦρην γῆν τὸ αἷμα.
 Κι' ὁ Ἔκτωρ δὲν ἀπάφινε τὴν πρῦμνην 'ποῦ ἔχε πιάσῃ
 καὶ τ' ἀκροστόλι σφίγγοντας ἐφώναζε τῶν Τρώων·
 Φέρετε φωτιά, κ' ὅλοι βοὴν σπικώσετε πολέμου·
 ὅλα πλευρὸν ἢ μέρ' αὐτῆ 'ποῦ μᾶς χαρίζει ὁ Δίας,
 720 τὰ πλοῖα νὰ πατήσωμε 'ποῦ ἀντίθεα μᾶς ἦλθαν
 ἐδῶ καὶ πάμπολλα κακὰ μᾶς ἔχουν κάμη ὡς τώρα·
 καιοίγέροιπταίου' ποῦ, οἰδευλοῖ, ἔσταις πρῦμναις νὰ βροντησῶ
 τὸν πόλεμον δὲν μ' ἄφιναν καὶ τὸν λαὸν κρατοῦσαν·
 ἀλλ', ἂν τότε μᾶς ζάλισε τὸν νοῦν ὁ Βροντοφόρος,
 725 ὁ ἴδιος τώρα μᾶς κινεῖ καὶ σπρωχνε τὴν ψυχὴν μας.
 Εἶπε, κ' ἐνῶ σφθορότερα ἔς τοὺς Ἀχαιοὺς ὠρμῆσαν,
 ὁ Αἴας πλειὰ δὲν ἔμενε, πνιγμένος ἀπ' τὰ βέλῃ,
 καὶ, βλέποντας τὸν θάνατον, ἐπόδιζεν ὀλίγο·
 ἄφινε τὸ κατὰστρομα καὶ ἔς τὸ ὑψηλὸ τῆς πρῦμνης
 730 σκαμνὶ ἐστήθη κ' ἄγρυπνος ἐπρόβαλνε τὴν λόγχην
 εἰς ὅποιον ἔφερε φωτιά νὰ κάψῃ τὰ καράβια,
 καὶ τρομερὰ ἔς τοὺς Ἀχαιοὺς βροντοῦσεν ἡ φωνὴ του·
 "Ἦρωες, φίλοι Δαναοί, θεράποντες τοῦ Ἄρη,
 ἄνδρες φανῆτε μ' ὄλην σὰς τὴν δύναμιν, ὦ φίλοι!
 735 τάχα θαρροῦμε 'πώχομεν ἄλλους βοηθοὺς ὀπίσω
 ἢ τεῖχη ἀπὸ τὸν ὀλεθρον τοὺς ἄνδρας ἐν φυλάξουν;
 μὴ πόλις εἶν' ἐδῶ σιμὰ μὲ πύργους νὰ μᾶς σκέπη
 καὶ μέγα σύμμαχος λαός, ἔς ἐμᾶς νὰ κλίνῃ ἢ νίκη;
 ἔς τὴν γῆν τῶν Τρώων εἰμεθα τῶν καλοαρματωμένων
 740 σπρωγμένοι πρὸς τὴν θάλασσαν, μακρὰν ἀπ' τὴν πατρίδα,
 καὶ μόνη ἐλπίδα εἶν' ἄγριος, ὄχι σαχλός, ἀγῶνας.
 Εἶπε καὶ μὲ τὸ ἀκονητὸ τρικύμιζε κοντάρια,
 κ' ὅποιον τῶν Τρώων ἔβλεπε πρὸς τὰ γοργὰ καράβια
 σταλμένον ἀπ' τὸν Ἔκτορα μὲ τὸ δαυλὶ ἔς τὸ χεῖρ,
 745 ὁ Αἴας μὲ τὸ μακρὸ κοντάρια τὸν κτυποῦσε,
 κ' ἔσπρωσε δῶδεκα νεκροὺς αὐτοῦ σιμὰ ἔς τὰ πλοῖα.

I. ΠΟΛΥΛΑΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδριάσεις τῆς 18 Ἰανουαρίου καὶ τῆς 1
 Φεβρουαρίου. — Ὁ κ. Δαίρπελδ ἐκθέτει κατ'
 ἀμφοτέρας τὰ ἐξαγόμενα τῶν παρὰ τὴν Ἐννεά-
 κρουνον ἀνασκαφῶν. Ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ ὅπου
 πάντα τὰ διδόμενα πείθουσιν ὅτι ἐκεῖτο ἡ κρήνη,
 ἀπεκαλύφθη μεταγενέστερον τι μόνον ῥωμαϊ-
 κὸν οἰκῆμα, ὑπὸ τὸ ὅποιον οὔδεν ἔγνωσ πα-
 λαιοτέρου ἑλληνικοῦ κτιρίου εὐρέθη. Ὁ γῶρος
 ἦτο προφανῶς ἐλεύθερος, ἀποτελῶν εὐμεγέθη
 πλατεῖαν πρὸ τῆς κρήνης· ταύτην δὲ ἀκριβῶς
 ἐνταῦθα προϋποθέτουσι καὶ οἱ ὄχαιοι, οἵτινες ἐκ
 τοῦ σημείου τούτου φέρουσι πρὸς τὴν ὑπόνοιον
 τῆς ἀρχαίας γνωστῆς ὁδοῦ, ὑποδεχόμενοι τὰ ἐκ
 τῆς κρήνης προφανῶς καταρρέοντα ὕδατα καὶ
 ἐκεῖσε μεταφέροντες. Ὀλίγον τι ὑψηλότερον τοῦ
 ἐδάφους, ἐξ οὗ οἱ ὄχαιοι οὗτοι ἄρρονται, καὶ
 παρ' αὐτὴν τὴν σημερινὴν ἀμαξίτην, κεῖται ἡ
 κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους μεταβληθεῖσα πῶς
 δεξαμενὴ, ὅτε καὶ τὸ εἰς τὴν Ἐννεάκρουνον
 πρῶτην ἐκ τοῦ μεγάλου Πεισιστρατείου ὕδραγω-

γείου ῥέον ὕδωρ μετωχευέθη εἰς τὸ ὑπὸ τὸν
 βράχον τῆς Πηνυκὸς διερχόμενον. Καὶ τάφοι
 τινὲς ἐγγὺς εὐρέθησαν, ἀνήκοντες εἰς τὰ τέλη
 περιποῦ τοῦ βου πρὸ Χρ. αἰῶνος, ὡς δῆλον ἐκ
 τῶν ἐν αὐτοῖς μελανομόρφων ἀγγείων καὶ δὴ
 τῶν μελανῶν ληκύθων. Οἱ τάφοι οὗτοι μαρτυ-
 ροῦσιν ἔτι ὅτι πρὸ τοῦ Θεμιστοκλέους ἐν μόνον
 τεῖχος ἢ πόλις εἶχε, τὸ τῆς Ἀκροπόλεως, διὸ
 καὶ πανταγοῦ ἐκτὸς αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἠδύ-
 ναντο νὰ θάπτωσιν. — Ἐπιγραφαὶ τινες ἄς ἀνα-
 κοινώωι ὁ ἐταῖρος τῆς Σχολῆς κ. Βεῖγανδ, δια-
 πιστοῦσιν ὅτι τὸ ἀριστερότερον (τῶ ἀνιόντι) τῆς
 ἀρχαίας ὁδοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ἀνασκαφῶν ἱερὸν
 εἶνε οὐχὶ Ἀσκληπιεῖον, ἀλλ' Ἀμύνειον (ἐπι-
 γραφὴ: Δεξίωιν, ὅστις εἶνε ὁ Σοφοκλῆς, Ἀ-
 σκληπιῶ καὶ Ἀμύνῳ). — Καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ
 ὄρχηστρᾷ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ἐπιχειρη-
 θεισῶν ἀνασκαφῶν πληροφορεῖ ὁ κ. Δαίρπελδ,
 ὅτι αὐταὶ ἔφερον μὲν εἰς φῶς ὑπογείους τινὰς
 διόδους, ἀλλ' οὐχὶ τὰς ὑποτιθεμένας Χαρω-
 νείας κλίμακας. Ἐξήγησὶς τίς δὲν δύναται ἐπὶ
 τοῦ παρόντος νὰ δοθῇ εἰς τὰς περιέργους ταύτας
 διόδους, βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι κατεχώσθησαν

αὐταὶ εἰς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς χρόνους· εἰς τὴν
 κατὰ τὸ κέντρον τῆς ὄρχηστρας ἐν εἰδει φρεᾶ-
 τος ὀπήν εὐρέθησαν μάλιστα μυκηναίων ἀγ-
 γείων θραύσματα. Αἱ νεώτεροι τοῦ κ. Δαίρ-
 πελδ ἐν τῷ αὐτῷ θεάτρῳ παρατηρήσεις ἐπι-
 στοποίησαν ἄλλως ὅτι ἡ μὲν πρόσσις τῆς ἐπὶ
 Λυκούργου σκηνῆς ἔκοσμεῖτο ὑπὸ δεκαοκτώ
 κιόνων, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν παρασκήνια ὑπὸ
 ἑξ. Πρὸ τῆς προσόψεως ταύτης ἀνεπεταννύετο
 κατ' ἀρχὰς κινητὸν προσκήνιον, βραδύτερον δὲ
 (μετὰ τὴν ἐπὶ Σύλλα καταστροφὴν;) ἐκτίσθη
 τὸ καὶ σήμερον ἐν μέρει σωζόμενον στερεὸν
 (στυλοβάτης ἐξ ὑμηττείου μαρμάρου), ὁπότε καὶ
 ἡ πρόσσις τῶν παρασκηνίων ὑπεχώρησεν ὀλί-
 γον πρὸς τὰ ὀπίσω. — Ὁ κ. Φίλιος περιγράφει
 ἀνάγλυφον ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἐλευσίνῃ νεωστὶ εὐρε-
 θὲν καὶ παριστάνον τὴν ἀποστολὴν τοῦ Τρι-
 πτόλεμου. Ὁ Τριπτόλεμος εἰκονίζεται καθή-
 μενος ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ περρωτῶν
 δρακόντων, ὀπίσθεν δ' αὐτοῦ ἴσταται ἡ Περσε-
 φόνη μὲ διπλὰς δάδας ἀνὰ χεῖρας καὶ ἐμπροσθεν
 ἡ Δημήτηρ. Ὡς γνωστόν, ἄρθριος εἰκονίζεται ὁ
 Τριπτόλεμος μόνον ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐλευσινιακῷ

αναγλύφω. Ἡ ἐνδυμασία τῆς Περσεφόνης εἶνε ἡ αὐτὴ καὶ ἐν ἄλλοις μνημείοις τοῦ 4ου αἰῶνος (ποδῆρης χιτῶν καὶ ἐπίβλημα).

Συνεδρίασις τῆς 15 Φεβρουαρίου. — Ὁ κ. Ἀθ. Ρουσόπουλος ἐξηγεῖ τὰ ὑπὸ Θεουκιδίδου I 438 καὶ ἄλλων κατόπιν συγγραφέων (Διοδώρου, Πλουτάρχου, Κορνηλίου Νέπωτος) παραδεδομένα περὶ τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ τῇ Ἀσιανῇ μνημείου τοῦ Θεμιστοκλέους διὰ νομίσματος τῆς ἐποχῆς Ἀντωνίου τοῦ Πίου. παριστάνοντος ἀναμφιβόλως αὐτὸ τὸ ἀγνούμενον τέως ὅποιόν τι ἦτο μνημεῖον τοῦ μεγάλου Ἀθηναίου. Ἦτο τοῦτο ἀγάλμα τοῦ ὡς ἦρως ἐν Μαγνησίᾳ λατρευθέντος Θεμιστοκλέους Ἡ παράστασις εἰκονίζει αὐτὸν τὸν Θεμιστοκλέα ὡς ἐπὶ σπονδὴν κύλικα ἐν χειρὶ κρατοῦντα καὶ πρὸ τοῦ βωμοῦ ἰστάμενον, παρ' αὐτὸν δὲ τὸν ταῦρον. Προφανῶς ἡ γνωστὴ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὑπὸ Θεουκιδίδου ἡδη μνημονευομένη παράδοσις! Ἡ παράστασις τοῦ νομίσματος ἐλήφθη βεβαίως ἐκ παλαιότερας, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀπαράμιλλος αὐτῆς τελειώτης ἐξηγεῖται. Ὁ λαλὼν διὰ λεπτομεροῦς αὐτῆς ἀναλύσεως ἀποδεικνύει ὅτι τὸ μνημεῖον ἦτο ἐκ χαλκοῦ. Τὴν ταυτότητα αὐτοῦ μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἀκεραία σχεδὸν ἀναγνωσκομένη ἐπιγραφή: ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ.

5. Τετρασίχλον πρὸς συμπλήρωσιν.
Φάληρο
θάλασσα
τάλληρο
χάλασα!
[Ἔπεται συνέχεια]

Ἀνεμοστρόβιλον, Ἐνταῦθα. Ἰδοὺ νὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν ἀμέσως: α') Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς ἔγγραφὴν συνδρομητῶν ἀπέτυγεν, οὐδ' ἐνόησεν ὁ γλῶσσας ὅτι ἐπιθυμῆι νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτόν. Συνδρομηταὶ νέοι ἐνεγράφησαν πολλοί, ἀλλ' εἴτε ἀπειθείας, εἴτε διὰ τὸν κ. κ. ἀνταποκριτῶν, ἐπὶ προμηθεῖα, εἴτε διὰ τῆς ἀφιλοκεροῦς ἐνεργείας φίλων τῆς «Ἐικ. Ἐστίας» καὶ τῆς διευθύνσεως. Τὴν ἰδέαν τοῦ διαγωνισμοῦ ἐδανείσθημεν παρ' ἀγγλικῶν περιοδικῶν, διὰ τοῦ μέσου τούτου κατορθώσαντες νὰ πενταπλασιάσῃ τοὺς συνδρομητὰς του. Ἀλλ' ἐδῶ ὁ κόσμος τὰ πράγματα τὰ πέρνει ὀλίγον ἀλλοιωτικά φαίνεται ὅτι δὲν πιστεύει ὅτι ἐν περιοδικῶν, τὸ ὅποιον κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐξοδεύει εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἔτος, εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ πεντακοσίας ὡς βραβεῖον εἰς ὅντινα ἤθελεν ἐγγράφει τοὺς περισσοτέρους συνδρομητὰς. β') Ἡ σημειώσις ἐκείνη δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ἐκδοσιν, ἄλλως θὰ ἐπὴρχετο σύγχυσις μετ' τὸ φύλλον τῆς καλῆς ἐκδόσεως, τὸ ὅποιον τριῶν 20 λεπτά. Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα, δὲν ἔχομεν ἀντίρρησην. — Μιχαῆλον, Ἐνταῦθα. Δὲν γνωρίζομεν τί θὰ σὰς ἀπήγαγε ὁ συγγραφεὺς. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐνοεῖ ὅτι ὁ «Ομηρος ἠγνόει τὸν Σείριον — πολλοὺ γε καὶ δεῖ — ἀλλ' ὅτι δὲν τὸν ἀναφέρει μετ' τὸ ὄνομα τούτου. — Φρά Διάβολον, Ἐνταῦθα. Περὶ τῆς ἡτῆς φασαρία τὸ ποιήμα σὰς δὲν ἀξίζει τὸν κόπον. Μία κοινοτοπία καλογραμμένη. — Βοη, Ἐνταῦθα. Μᾶλλον ματαιοπιστεῖτε, ἂν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐγράψατε ἕως τῶρα χιλιάδας ἐπίχλων. Οἱ στανέντες κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ στίχοι. — κ. Μ.Ν.Π.ε.ρ.α.ἱ. Ἀδύνατον ὅτι ζητεῖτε. Τὸ δεύτερον μᾶς ἐφάνη κατώτερον. — κ. Φ.Α.Φ.Π.ε.ρ.α.ἱ. Ἀσήμαντον τὸ ἄρθρον σὰς ὅλος διόλου τίποτε νέον δὲν παρουσιάζει. — Ρ.ε.μ.β. Πολὺ λυπούμεθα. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὑπὸ ἐχεμύθειαν τὸ ὄνομα σὰς. Ἄλλως ποῶς μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι τὸ ποιήμα δὲν εἶνε ἀντιγραφή; — κ. Ν.Ι.Γ.ρ.Κ.ω.ν.π.ο.λ.ι.ν. Ἐνοούσαμεν τὰ 2 σονέττα μὴ ἀνησυγεῖτε. Θερμὰς εὐχαριστίας — Μ.ε.λ.ι.σ.σ.αν. Ἐνταῦθα. Εὐμορφὴ ἰδέα, ἀλλ' ἄσχημα γραμμένη. Ἀνωμαλῶς. Ἐνταῦθα. Μᾶς ἔκαμεν ἐντύπωσιν τὸ Ἄτι σὰς. Κρίμα νὰ χωλιάρη τὸσον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν! Δὲν εἰμπορεῖτε νὰ τὸ ἐπεξεργασθῆτε ἀκόμη; — Π.β.ρ. Ἐνταῦθα. Καλὸν διὰ σατυρικὴν ἐφημερίδα. — Φάκ. Σ.β.ρ.ο.ν. Τὸ φυλλάδιον στέλλεται. Ἔχετε ἀκόμη ὀλίγην ὑπομονήν. — κ.Χ.Τ. Ἐνταῦθα. Μήπως καὶ τὸ τριαντάφυλλον δὲν ζηράνεται καὶ ἐπάνω εἰς τὴν τριαντάφυλλιάν; — κ. Α. Τρ. Ἰωάννινα. Θὰ δημοσιευθῇ. Παραγγεῖλια σὰς ἐξετέλεσθησαν. Σειρὰ πλήρης δὲν ὑπάρχει πλέον. — κ. Γ.Κ. Ὁ δ' ἡσόν. Ὁ συνδρομητῆς περὶ τοῦ ὁποῦ μᾶς ἐρωτᾷτε ἔχει πληρώσει ἀπὸ πέρουσι 10 φρ ὥστε χρεωστῆι ἀκόμη 14 φρ λαμβάνων ἐφημερίδα καὶ περιοδικόν. Θὰ σὰς στείλωμεν τὰς ἀποδείξεις. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ.Κ.Ε. 40 Ἐκκλησίαις. Ἐλάθομεν τὰ χρήματα καὶ ἐστείλωμεν τὰ τέσσαρα βιβλία ἀθημερόν. Τὸ πέμπτον εἶχε παραδοθῆ. — κ. Δ.Κ.Δ.Πάτρας. Πολὺ καλὰ. Θὰ ἐπιστρέψετε τὰ φύλλα ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου, ἡ τοῦλάχιστον τὸ τελευταῖον πρὸς τὴν διεκπεραιώσιν. Ἡ αἰτιολογία ὅλος διόλου περιττὴ. — Θεσσαλονίκη, Ἐνταῦθα. Στείλατε τὸ ὄνομα σὰς ἐντὸς ἐσφραγισμένου φακέλλου Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ. — κ. Αντ.Γ. Ἐνταῦθα. Ὁ Ὀριέντας τί γυρεῖ ἐδῶ; Δὲν συμφωνεῖ διόλου μετ' τὸν δημοτικὸν χαρακτῆρα τοῦ ὅλου ποιήματος. Καὶ αὐτὸ ἔσπευσμένον. — κ. Γ. Ἐνταῦθα. Οἱ πρώτοι 28 στίχοι ἀποτελοῦν ἐν αὐτοτέλει χαριτωμένον ποιηματάκι, τὸ ὅποιον καταστρέφει ἡ συνέχεια. Τί λέτε καὶ σὲς; — Δαυὶδ, Π.ε.ρ.α.ἱ. Τὶ ἀκαταστασία μέτρον εἶνε αὐτή; Κρίμα τὴν ὥρα γλῶσσα! — κ. Α.Σ. Ἐνταῦθα. Τὸ πρῶτον θὰ δημοσιευθῇ, τὸ δεύτερον ὅμως . . . πολὺ σκανδαλώδες. Τὸ ὄνομα τοῦ Χάινε δὲν θὰ ἠμποδίσῃ τὰς διαμαρτυρίας. — κ.

Μ. Φ. Ἀρτάκη. Αἱ ἰδέαι ὠραταί, ἡ ἔκφρασις κακὴ. — κ. Ἀγ. Τσ. Ἐνταῦθα. Κοινὸν καὶ ἀκατέργαστον. — κ. Ἰδ. Ψ. Ἐνταῦθα. Ξενικὴ ἔμπνευσις. Γίνονται ἐδῶ αὐτὰ τὰ πράγματα, διὰ νὰ τὰ φάλλῃ ὁ ποιητής; — Ἐρασιτέγγη, Π.ε.ρ.α.ἱ. Μὴ εἰσθε μέγος τοῦ «Ὀμίλου τῶν Ἐρετών»; Ἄλλον λόγον δὲν φαίνεται νὰ ἔχη ἡ παρομοίωσις σὰς. — κ. Ἰωσήφ Κοέν, Β.β.λ.ο.ν. Τὰ φυλλάδια σὰς στέλλονται τακτικά, καὶ τακτικὰ μᾶς τὰ ἐπιστρέφει τὸ ταχυδρομεῖον, χωρὶς νὰ ἡξερῶμεν διατί. — κ. Ν. Δ. Φ. Τεργέστην. Ἀκατάλληλον, δυστυχῶς.

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Φιλολογικῇ Συλλογῇ Κωνσταντινουπόλεως ἐγένοντο κατ' αὐτὰς δύο σπουδαῖοτατα ἀναγνώσματα. Ὁ κ. Βλάδαν Γεωργετίτης, πρέσβυς τῆς Σερβίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὠμίλησεν ἑλληνιστί — καὶ εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς ἐν Ἀθῆναις μετὰ πόσης δεξιότητος ὁ κ. Γεωργετίτης χειρίζεται τὴν ἑλληνικὴν, καὶ τὴν δημοτικὴν καὶ τὴν καθαρῆσαν — περὶ τῶν σχέσεων μεταξύ Σέρβων καὶ Βυζαντινῶν. Ὁ δὲ κ. Κ. Μεταξῆς Βοσπορίτης, ὁ χαριτωμένος διηγηματογράφος, διηγήθη τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ταξιδίου ἀπὸ Βομβάης εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἐκδότου John Lane ἐν Λονδίῳ ἐκδίδεται προσεχῶς ἡ Μητρύα, τὸ ἐν τῇ «Ἐικονογραφημένῃ Ἐστίᾳ» δημοσιευθὲν ἄλλοτε διήγημα τοῦ κ. Γρηγορίου Ἐνοπούλου, κατὰ μετάφρασιν τῆς κ. Ἐλισάβετ Ἐδμονδς, τῆς ἑλληνομαθοῦς συγγραφέως καὶ ποιητρίδας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸσον ὀφείλει ἡ νεοελληνικὴ φιλολογία.

Ὁ κ. Πέτρος Ζητουνατῆς ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς κομψὸν τομιδίον ὑπὸ τὸν μετριόφρονι τίτλον Γραμμές, περιλαμβάνον εἰκόνας καὶ διηγήματα, ὧν προτάσσεται πρόλογος, συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς φυσικότητος ἐν τῇ ἔμπνευσι καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ Ἡ δημοτικὴ γλῶσσα τοῦ κ. Ζητουνατῆ ἔχει ἀκόμη ἀνάγκην ἐπεξεργασίας, τὸ βιβλίον τοῦ ὅμως μαρτυρεῖ τάνην φιλοπρόβουον, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ νεαρός συγγραφεὺς εἶνε ἄξιος συγγραφεύριον.

Ἐκ τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς Ἐστίας ἐξέδοθη καὶ ὁ δεύτερος τόμος τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραχχαβῆ. Τὰ Ἀπομνημονεύματα ταῦτα, ἐν οἷς ἀπεικονίζεται ἡ ἐπὶ Ὀθωνος ἀθηναϊκὴ κοινωνία, ἀποτελοῦσιν ὄχι μόνον πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν νεωτάτην ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ ἀνάγνωσμα ἐπαγωγὸν καὶ λιαν ἐνδιαφέρον.

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριῶν, ἀπάναντι τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, κτίζεται ἡδὴ νέον θερινὸν θέατρον ἐπὶ εὐρυτάτου οἰκοπέδου καὶ κατὰ κάλλιστον σχέδιον. Τὸ θέατρον τοῦτο, ἀβάπτιστον ἔτι, θὰ βαπτισθῇ κατόπιν διὰ διαγωνισμοῦ. Ἠδὴ ἀπετελέσθη πολυμελής ἐπιτροπὴ ἐκ λογίων καὶ δημοσιογράφων διὰ νὰ κρίνη τὰς προτεινομένας ὀνομασίας, αἱ ὁποῖαι στέλλονται πρὸς τὸν κ. Γ. Πάπ, συντάκτην τῆς «Ἐφημερίδος». Τὸ βραβεῖον θὰ εἶνε ἐν διαρκείᾳ εἰσιτήριον.

Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ θὰ κάμωσιν ἔκδρομὴν εἰς Ὀλυμπίαν. Ἐπίσης καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐσχολῆς τῶν Φοιτητῶν.

Μεταξὺ τῶν ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων βουλευτῶν Ἀττικῆς διὰ τὰς προσεγεῖς ἐκλογάς, διακρίνονται καὶ τινες εὐρείας μορφώσεως καὶ πολλῆς ἀξίας ἄνδρες: Ὁ κ. Ἀναστάσιος Γεννάδιος, ὁ κατ' ἐσχολὴν ῥήτωρ, ὁ κ. Ἀγῆσ. Γιαννοπούλους Ἠπειρώτης ἀρχιτυνακτῆς τῆς «Ἐφημερίδος», ὁ κ. Γ. Τυπάλδος Κοζάνης, ὁ κ. Ἰωάννης Καμπούρογλος, διευθυντῆς τῆς «Νέας Ἐφημερίδος», ὁ κ. Πλάτων Δρακούλης, ὁ φιλόσοφος συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «Φῶς ἐκ τῶν Ἐνδῶν» καὶ καθηγητῆς τῆς νεοελληνικῆς παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης, κ. ἄ.

Ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ ἑορτάσθη καὶ φέτος μετὰ τῆς συνήθους τυπικότητος. Ἐνα θαυμάσιον πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ἀναστάσιος Γεννάδιος, συγκινήσας, ὅπως πάντοτε, μέχρι θαυμάσιον τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατὰς του.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'

[Ὁ Β' διαγωνισμὸς, τὸν ὁποῖον προκηρυσσομεν σήμερον, περιλαμβάνει τὰ Ζητήματα καὶ τὰς Ἐρωτήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ ὀκτὼ ἐπόμενα φύλλα τῆς Εἰκονογραφημένης Ἐστίας, δηλαδὴ εἰς τὰ φύλλα τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου. Ἡ προθεσμία τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β' Διαγωνισμὸν λήγει τῇ 15 Ἰουνίου 1895, εὐθὺς δὲ εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ δημοσιευθοῦν τὰ ποτελέσματα.

Οἱ μέλλοντες νὰ διαγωνισθῶσι πρέπει νὰ μᾶς στείλωσι τὰς ἀπαντήσεις (ὅλας ἡμῶν καὶ ὄχι χωριστὰ ἐκάστου φυλλαδίου) ἐντὸς ἐπιστολῆς ἰδιαιτέρας, ἡ ὁποία νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο καὶ νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ φακέλου τὰς διακριτικὰς λέξεις: Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις.

Εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος θάπαντήσῃ ὀρθῶς εἰς ὅλα τὰ ζητήματα καὶ τὰς ἐρωτήσεις, θάπονεμῆθῃ χρηματικὸν βραβεῖον δραχ. 25.

Ὁ μετ' αὐτὸν λύτης τῶν περισσοτέρων, θὰ ἔχη τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν» ἐπὶ ἑν ἔτος δωρεάν, (ἐὰν εἶνε συνδρομητῆς καὶ δὲν θέλει τυχόν νὰ λαμβάνῃ δύο φύλλα, ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμά του διὰ τὸ προσεγεῖς ἔτος).

Οἱ μετ' αὐτὸν δὲ τέσσαρες λύται θὰ ἔχουν τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν» ἐπὶ ἑξ ἡμέρας δωρεάν, (καὶ αὐτοί, ἂν εἶνε συνδρομηταί, δύνανται νὰ ἐπιφυλάξουν τὸ δικαίωμά των διὰ τὸ προσεγεῖς ἔτος).

Σημειώσεις: Δεχόμεθα παρὰ τῶν ἀγνωστώων μᾶς Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις πρὸς δημοσίευσιν. Διὰ πᾶν ἐγκρινόμενον καὶ δημοσιευόμενον εἰς τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἐστίαν» πληρωόμεν μίαν δραχμὴν].

- 1. ΑΒΔΔΕΕΕΠΡΣΣΥΩ. Διὰ τῶν γραμμάτων αὐτῶν νὰ σχηματισθῇ ἐν ἀρχαίῳ γινωμικόν.
- 2. Καρακάξα μακρινούρα
Δημῶδες αἰνίγμα πρὸς συμπλήρωσιν καὶ λύσιν.
- 3. Πῶς ὠνομάζετο ἡ μήτηρ τοῦ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου;
- 4. Τίνος ποιητοῦ εἶνε οἱ στίχοι:
Στῆς θάλασσας ἐπάνω τὰ νερὰ
Ἐνας τεχνίτης με μναλὸ καὶ γινῶσι
Βαρὺν ἀγῶνα εἶχε μίᾳ φορὰ
Παλάτι ξακουστὸ νὰ θεμελιώσῃ.